

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. An is, qui ob defensionem bonorum temporalium, quæ possidet,
occidit aliquem; fiat irregularis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

Quod si vero propter defensionem proprii honoris, & famae occidatur alter, qui iniuste infamat, aut inhonoret, sit occidens irregularis, prout colligi videatur ex cit. Clement. eos tantum ab incurrenda irregularitate, excipiente, qui mortem alter vitare non possunt: cum ergo fama laesa, aut laesus honor alii mediis reparati possint, consequenter occiso infamantis, aut inhonorentis, magis ad vindictam videtur pertinere, quam iustum & necessarium defensionem.

§. II.

An is qui ob defensionem honorum temporalium, quæ possidet, occidit aliquem, siat irregularis?

Fieri irregulariter talem, multi docent, iuxta stylum Curia Romanae, & exemplis Juris textibus probant: probabiliter etiam est sententia contraria, negans eum fieri irregulariter, qui pro defendendis rebus suis magni valoris alium occidit, tum quod bona talia temporalia ad vitæ sustentationem necessaria, quodammodo vitæ comparantur; si ergo licita est defensio ad vitam conservandam, etiam cum occisione iniusti invasoris, servato tamen moderamine inculpatæ tutelæ, licitum etiam erit, ad res suas magni valoris defendendas, eodem moderamine servato, iniustum rerum suarum invasorem occidere, tum quod in iure nulla sit pro tali occisione statuta irregularitas, tum quod ea, quæ ex iure efficiuntur, vel tantum à contrario sensu probare videantur, quod tam in materia pénali, praesertim in

materia irregularitatis, non licet, vel disiunctivè intelligenda sint, vel ostendat excessum inculpate tutelæ.

§. III.

Quæ requirantur ad licitam defensionem cum moderamine inculpatæ, & quomodo puniatur excessus in defendendo sine hoc moderamine?

VT obseretur moderamen inculpatæ tutelæ, requiritur primo, quis sit iniuste invalidus, vel certè in contenciente sit invadendus iniustus ut occidatur, alius non esset defensio, sed ingressio. Secundò requiritur, ut defensio non possit fieri cum iniuste lectione proximi, & hinc si sibi vim iniustam repellendam sufficeret vulnerare alterum, aut mutilare, non licet ut alii occidere. Tertiò requiritur, ut fortassis defensio sine gravi culpa, ne manifestat in aggressionem potius, quam latitatem defensionem. Quardò requiritur, ut alias modis honeste evadendi iniusti aggressoris manus, non lapsum, de quo judicabit prudentis vii impensis arbitrium. Quod si tamen moderamen hoc inculpacie tutelæ in sive vel rituum suarum magni valoris defensione excederet, occidendo, cujus iniustum vim alto modo repellere posset, incurrit: hic occidendo irregulariter, e. significatio 18. b. t. Cum in tali casu culpam ipsi potius imputaretur tale homicidium, & consequenter etiam ad pénam irregularitatis.

SECTIO